

ÚTMUTATÁSOK 2026-RA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. január 04.

Legyen nagyon áldott új évetek! Legyen nagyon áldott új évünk! Ez a kifejezés, hogy „legyen”, az egyik kedvenc szavam, mert ebben teremtő erő van! Amikor azt mondjuk, hogy legyen valami, akkor az úgy lesz! Igen és ámen! Ha összhangban vagyunk Isten Igéjével, ha összhangban vagyunk azzal, amit Ő mond és kijelentjük a hitünk szavával megerősítve és pecsétet téve arra, akkor megvan a lehetősége annak, hogy az életre keljen és egy önmegvalósító próféciaává váljon, ezért azt mondom, hogy legyen új évetek! Olyan új évetek legyen, ami igazán boldog, ami igazán áldott, amely sikerekkel, bőséggel, gyarapodással, de leginkább kijelentésekkel, a Szent Szellem közösségével igen-igen gazdag új év! Ámen! Hogy mit hoz pontosan az új év, ezt senki nem tudja megmondani előre. Aki azt mondja, hogy mindent tud ez év december 31-ig napra pontosan lebontva, hogy mi következik, mi lesz január végén, március végén, nyáron, ősszel, aki azt mondja, hogy mindent tud előre, mert neki olyan kijelentése van, hogy mindent lát és mindent tud, akkor azt mondom neked, hogy az ilyen jellegű kijelentésekkel legyél nagyon óvatos!

Természetesen Isten sok mindent kijelent előre és, ahogy az Ige mondja, vannak dolgok, amelyek rutinszerűen fognak megtörténni ebben az évben is. Ha tetszik, ha nem, ha tudod, ha nem, ha hiszel benne, ha nem, holnap január ötödike fog eljönni, mint, ahogy tavaly is eljött ilyenkor. Eljön majd a január vége, a február és eljön a tavasz is és eljönnek a meleg idők és eljön a vetés ideje és az aratás ideje és szeptemberben szüretelni fognak. Eljön a következő szilveszter is és a következő év is, de hogy pontosan mik és hogyan fognak megtörténni, milyen részletek lesznek ebben, mennyi lesz ebben a békés időszak, mennyi lesz a háborús, milyen mértékű lesz a fejlődés, a növekedés, vagy esetleg valaki számára a visszaesés, ezt nem tudjuk megmondani. Egy dolgot azonban meg tudunk mondani, hogy az Úr Jézus Krisztus az életünk Ura és semmitől nem kell félnünk, bárhogya is lesz. Nem úgy mondom, ahogy Rúzsa Sándor mondta, hogy „úgy lössz, ahogy lönni köll”, hanem azt tudom mondani, hogy, ahogy megy az idő előre és, ha az Úrban zajlik az életünk, rendben fognak menni a dolgaink, mert az Úr gondoskodó keze felettünk van és lesz és ha erre mondasz egy áment és nem félsz a holnaptól és nem félsz a következő évtől. Egy olyan év van előttünk, amelyben még soha-soha nem járt senki. Egy olyan év van előttünk, amely lehet akár ugyanolyan, mint a tavalyi is, sőt, akár lehet rosszabb is, ha mindent ugyanúgy csinálunk, ahogy az elmúlt évben tettük.

Úgyhogy egy nagy üzenet mindig újév napján, de igazából ezt az év bármely napján el lehet mondani, hogy ahhoz, hogy ez az év más legyen, mint a tavalyi volt, ahhoz más dolgokat máshogyan kell csinálni. Ezért vétezd fel magad azzal, hogy nem csupán egy újévi fogadalmat kell, hogy tegyél, nem csupán egy elhatározás kell január elsején, vagy az év első hetében, hanem új szokásokat kell kialakítani. A fejlődésnek abba a szakaszába kell, hogy eljussunk mindannyian, amikor állandósul bennünk a pozitív értelemben vett változás. Soha ne felejtjük el, hogy Isten azzal együtt, hogy Ő egy erőforrás a számunkra, Ő nem egy eszköz! A Szent Szellem nem egy erő, hanem egy személy. Addig, amíg az Istenhez való viszonyulásod az, hogy áldjon meg engem, segítsen nekem, oltalmazza a lépéseimet, vigyázzon rám, amíg Ő egy ilyen eszköz a számunkra, addig mi használni akarjuk Őt. Használni akarjuk az erejét, használni akarjuk úgy, ahogy a konnektorba bedugod a telefontöltőt és használod az áramot, vagy felkapcsolod a lámpát és használod az árammal a világítást.

De ez az év ne ilyen legyen, hogy használni akarjuk Istent, hanem ismerjük meg azt, hogy Ő egy személy! Egy személy és, ha személyként ismered a Szent Szellemet és egy személyként imárod és tiszteld Őt, akkor nem te akarod Őt használni, hanem azt akarod, hogy Ő használjon téged. Jussunk el ide mindannyian együtt, egységben, hogy az legyen a vágyunk, az legyen a szívünk vágya, hogy ebben az évben máshogya élem meg az Istennel való kapcsolatomat, mint ahogy tavaly. Lehet, hogy nagyon jó volt a tavalyi évéd, lehet, hogy túláradó volt, minden képzeletet felülmúló volt a tavalyi évéd anyagilag, mentálisan, a kapcsolataidban és ez nagyon jó, de Istennél van több és jobb még ennél is! Ha pedig nem volt olyan jó évéd, azt mondom, hogy inkább szeretném elfelejteni, szeretném

kitörölni az emlékeimből, akkor könnyű megragadnod azt, hogy igen, ez az év egy jó év lesz a számomra! Valami jó dolgot tartogat az Úr mindannyiunk számára ebben az évben, olyan dolgokat, amiket még nem láttunk. Tudok ebben hinni! Tudom, mert ez Istennek az akarata. A hit ott kezdődik, amikor ismerik, tudják Isten akaratát. Nem tudunk olyan dologban hinni, amit nem ismerünk. Nem tudunk Isten akaratában hinni, hogyha nem ismerjük azt, de ha megismerjük és fejlődünk ebben a kijelentésben, akkor bele tudjuk tenni a hitünket és tudunk előre menni Őbenne. Ahogy az ószövetségben ígéretet kaptak a zsidók az Egyiptomból való kijövetel után arra, hogy Isten előttük megy és előttük fog menni, úgy igaz ez a mai napon is. Istennek ez a fajta igazsága, vagy alapelve, működési elve nem változott meg az évezredek alatt. Ő nem úgy működik, hogy mi megyünk előre és húzzuk magunk után a Szent Szellemet, hogy gyere, segíts és áldjál meg engem, hanem mi követjük Őt. Ő megy elől és azt hiszem, ennek az évnek ez egy nagy üzenete lesz, hogy Ő megy elől, mi pedig követjük Őt. Ő megy elől, mi pedig követjük Őt!

Egyfajta módon lehet ezt megélni, egy módon lehet ebbe belekerülni, ha a szemeinket Őrá helyezzük. Nem a kívánságainkra, nem magunkra, nem a saját vágyainkra, hanem arra, amit Ő akar, mert az út, amire Ő hívott el, már eleve áldott. Nem kell imádkozni azért, hogy Isten megáldja azt az utat, hogy megáldja azt az évet, megáldja azt a szolgálatot, megáldja azt a munkahelyet, hogy megáldjon bármit, mert amire Ő elhívott, az az út áldásokkal van kikövezve. Nem mondta, hogy ez könnyű lesz, nem mondta, hogy nem lesznek jobbra, balra félrehúzó erők. A megtévesztés valóságosan jelen van ebben a világban. Valóságos hatások érnek bennünket jobbról, balról, mindenhol, de a cél előttünk áll és ezen az úton szilárd elhatározásunk az, hogy Jézusra tekintve menjünk előre. Ne félj attól, hogy nem abban az ütemben haladsz, ahogy esetleg mások, vagy, ahogy te szeretnél, vagy az elképzelésed volt! Sokkal jobban szeretnél fejlődni, sokkal látványosabb dolgokat szeretnél már megélni, sokkal inkább szeretnéd azt látni a fizikai valóságban, amit az Igében, vagy másoknak az életében látsz. Nem ez a legfontosabb, hanem az, hogy rajta legyél az úton és haladjál! Amikor az ember halad az úton, sokkal jobb lassan haladni, mint sehogyan. Sokkal jobb lassan előrébb jutni, mint egyhelyben állni, vagy visszafelé araszolni, úgyhogy megyünk előre. Lehet ezen az úton gyorsan haladni, de ne előzd meg a Szent Szellemet! Ő megy előtted. Ne fuss olyan gyorsan, hogy lehagyjad és ne hajts olyan gyorsan az autóddal, hogy az őrző-védő angyalaid lemaradjanak! Menjünk úgy az úton, ahogy Ő vezet minket! Az 5Mózesben van az első fejezetben egy ígéret felelevenítése. A Kánaán földjének határán hangzik el, negyven év pusztai vándorlás után. A 29-es versről olvasom:

5Mózes 1,29–31.

29. Akkor mondtam néktek: Ne rettegjetek és ne féljetek azoktól;

30. Az Úr, a ti Istenetek, aki előttetek megy, Ő hadakozik érettetek mind aszerint, amint cselekedett veletek Egyiptomban a ti szemeitek előtt;

31. És a pusztában, ahol láttad, hogy úgy hordozott téged az Úr, a te Istened, amiképpen hordozza az ember az ő fiát, mind az egész úton, amelyen jártatok, míg jutátok e helyre.

Mint, ahogy az atya hordozza a fiát. Egy kép jött elé, ahogy készültem a mai alkalomra és utána jött ez az igevers, ami ezt megtámogatta. Tudom nagyon jól, hogy nem így kell tanítást készíteni, hogy van valami elképzelésem, van valami vágyam, vízióm és akkor keresek hozzá Igéket, hanem pont fordítva, hogy vannak Igéim és akkor ahhoz keresek dolgokat, de ez itt most pont fordítva történt, hogy láttam azt, hogy egy apuka sétál a kisfiával. Fogja a kisfia a nagyon picike kis kezével az apuka kisujját és kapaszkodik bele, így megy. Az a kisfiú ott az apukájának az oldalán biztonságban van. Nyugalomban van. Az apukája vezeti és nem a kisgyerek felelőssége az útirány. Egy dolog a felelőssége a gyermeknek, hogy fogja az apa kezét, hogy ragaszkodik hozzá, hogy arra menjen, amerre az apa vezeti őt.

Ez a mi életünkre is ugyanígy igazság. Az útirány nem a mi feladatunk. Az útirányt kitűzni nem a mi feladatunk. Az, hogy merre menjünk, hova menjünk, milyen célunk legyen, az nem elsődlegesen a mi saját vágyunk kell, hogy legyen, hanem amit Ő akar célként, vágyként a szívünkbe helyezni. Ezt kell megtalálni, ezt kell megragadni. Egy csomó vágy, egy csomó kívánság, egy csomó elképzelés

van az embereknek a reményteljes jövőképevel kapcsolatban így év elején a szívükben, mert szeretnénk, hogy fejlődés legyen. Jobb legyen, kényelmesebb legyen, nyugodalmasabb legyen, bőségesebb legyen, teljesebb legyen és mindenféle dolgokat elképzelünk és látásokat álmodunk magunktól, ami nem feltétlenül rossz dolog, de nem a saját céljainkat kell, hogy megvalósítsuk ebben az életben. Nem a saját elképzeléseinket, nem a saját vágyainkat, nem a saját célkitűzéseinket kell, hogy elérjük a saját életünkben, hanem az Úr célkitűzéseit kell elérnünk ebben az életben és hidd el nekem, ha ezt megtalálod és betöltöd, ez sokkal jobban meg fog elégíteni és sokkal messzebbre visz el és sokkal nagyobb boldogságot és kiegyensúlyozottságot ad neked, mint a saját álmaid és vágyaid megélése, vagy elérése. Isten sokkal messzebbre tud elvinni mindannyiunkat, mint ahova saját magunk erejéből, vagy látásából el tudnánk valaha is érni. Igazából az az Úr akarata, hogy úgy éljük az életünket, hogy az Ő útját járjuk, mert akkor az Ő felelőssége az, hogy az életünk milyen irányba halad. Amikor a kisgyermek fogja az apukája kezét, nem a gyerek kívánsága szerint mennek, de abban az ütemben mennek, ahogy a kisgyerek bírja, mert az apa nem fog vele rohanni. Vannak szűrősvölgyek az úton, vagy éppen jön egy autó és megpróbálja lefröcskölni a kis családot az úttesten lévő pocsolyával, akkor fogja az apa a gyermekét, fölveszi és ő viszi tovább. Kézben hordoz minket. Ilyen Istenünk van, ilyen szerető Urunk van!

De akkor mi a mi dolgunk? Mi az, amivel foglalkoznunk kell ebben az évben, ami előttünk áll? Úgy hiszem, hogy az Úr az előző években is előttünk járt és az Úr a te életedben is előtted jár, ez nem kérdés. Keresd meg magadban, hogy hol az Úr az életedben? Keresd meg magadban azt, hogy milyen célokat, milyen vágyakat kergetsz és esetleg keresd meg magadban a boldogtalanságod, vagy a kiegyensúlyozatlanságod okát, hogy esetleg nem ez-e az oka annak, hogy a saját életedet éled és nem azt, amit Ő akar neked adni. Mert amikor a saját életünket éljük, amikor megnyerjük a saját életünket, amikor elérjük és megvalósítjuk saját magunkat, a saját életünket, azt mondja Jézus, akkor elveszítettünk mindent. Akkor elveszítjük az életünket, de amikor elveszítjük az életünket, a saját kívánságunkat, a saját akaratunkat, a saját magunkból fakadó, saját vágyainkból fakadó céljainkat, azt mondta Jézus, akkor megnyeritek az életet, megnyertek engem. Ez mindennek felett való és a világ nem arra bátorít minket, hogy ebben járjunk, ebben éljünk, hanem arra, hogy bizony élj a kívánságaidban, élj a mának, élj az élvezeteknek! Ne ismerd meg azt, hogy van ennél több! Becsap egy színes-mázás érzékekkel teljes világgal és azt mondja, hogy ez a valóság, miközben ez egy árnykép, egy olyan színes árnykép, ami eltakarja az igazit.

Az, hogy itt vagyunk ma, az az Ő gondoskodása, az az Ő védelme, az az Ő törődése, az az Ő tanítása, az Ő ellátása és, hogy elhozott idáig, az az Ő nagy kegyelme, de ahogy elhozott minket idáig, hogy itt állunk, 2026 legelején, ugyanúgy tovább is akar minket vinni. Képzeld el, hogy segíteni akar neked a pénzügyeidben, segíteni akar neked a tested állapotában, segíteni akar neked a kapcsolataidban, segíteni akar neked mindenben, amire ráteszed a kezed. És bizony a szemeit rajtad megnyugosztja, rajtad vannak az Ő szemei és ott van az Ő kegyelme az egész családon. Nem feledkezett meg rólad, nem hagyott el téged! Nem mondta azt, hogy: „megfáradtam, elfáradtam már. Hát ez a gyerek eddig sem követett engem, eddig is mindig el akarta engedni a kezem, eddig is mindig nekem kellett utánanyúlni, most már hagyom, hadd menjen, amerre akar!” És persze az Úr megengedi, hogy menjünk, ahova akarunk, de az Ő akarata az, hogy Ő menjen előttünk és mi kövessük Őt.

Ha ez így van, akkor mi a mi feladatunk? Automatikusan jön a védelem, automatikusan jön az ellátás, nem kell csinálnunk semmit? Mostantól kezdve csak a sportműsorokat kell néznünk a tévében, más dolgunk nincs. Paradicsomot sem kell gazolni. Az megéri saját magától. Eljön a nyár bizonyos időszaka, akkor legurul a paradicsomtőről a kertben, begurul a konyhába, kifőzi magát, elkészül a paradicsomleves és amikor kihűlt, akkor berakja magát a hűtőbe. Ugye, hogy nem így van? Mi a mi feladatunk? A mi feladatunk az, hogy Őrajta tartsuk a szemeinket. Őrajta kell tartanunk a szemünket! Olyan sokszor mondtuk, olyan sokszor hallottuk és olyan közhelyessé válik ez sajnos sokunk számára, hogy azt mondjuk, hát ez olyan, mint a „halleluja!” meg „ámen!” meg „dicsőség az Úrnak!” meg „Jézus nevében!” – ezek a kifejezések üres, erő nélküli, vallásos frázisokká tudnak

silányulni, ha nincs mélysége bennünk. Képesek vagyunk puffogatni ezeket a keresztény közhelyeket úgy, hogy közben nem változik semmi az életünkben. De nem ennek a nyelvezetnek a magunkra öltése miatt fog bármi változni az életünkben, hanem azért, hogy értjük is, hogy mit mondunk és mit csinálunk, képből vagyunk és tisztában vagyunk vele. Újra és újra, napi rendszerességgel újra eltökéljük a szívünket abban, hogy Őt követjük. A világnak is ez a célja és ez az akarata. A sátánnak is ugyanaz az akarata ebben az értelemben, mint Istennek, azaz, hogy kövessük őt. A világ azt akarja, hogy őt kövessük és nem úgy akarja ezt, hogy mindenféle gonosz, aljas, mocskos dolgokat tár elénk, hanem olyan dolgokat, amelyek át vannak itatva spirituális tartalmakkal, át vannak itatva olyan dolgokkal, amelyek próbálják megelégtíteni a lelkünket, amelyekben van egy kis szellemi, egy kis transzcendens, egy kis misztikum. A világ tele van ezotériával, tele van okkultizmussal.

Menj be egy könyvesboltba! Sokszor mondtam már ezt nektek. Bármelyik könyvesboltba bemész, amely nem keresztény könyvesbolt, az úgynevezett vallásos irodalom egy vékony polcon elfér és az, hogy milyen tartalom van rajta, arról nem is beszélek, de mellette az ezotéria, az okkultizmus, a New Age, az asztrológia és mindenféle ostobaság kitárt karokkal várja azt, hogy beszippantson. Például, hogy gazdagságot hoz egy adott csillagjegy, vagy „Oszd meg azt a szilveszteri malackát hétszer és akkor ez az áldás jön rád!”, meg hasonló ostobaságok, keresztényeket is be tudnak szippantani. Most mosolyogtok sokan és azt mondjátok, hogy ki az az ostoba, aki ilyenekkel foglalkozik? Bocsnát a kifejezésért! Nem feltétlenül nevezném ilyen szóval azokat a keresztényeket, akik ezzel foglalkoznak, vagy ebben is hisznek, mert úgy gondolják, hogy Jézus nem elegendő. Szerintük a kereszténység és a Biblia nem teljes és ki kell egészíteni valami olyan dologgal, ami tényleg működik. Ki kell egészíteni valami olyasmivel, ami valóságosan hoz változást az életben, mert a Biblia nekem nem működik. Keresünk valami olyasmit, ami hatásos lehet az életünkre, ami tud segíteni. Egy kis babona, egy kis vallásos, tradicionális butaság, aminek ott van az ígérete, hogy könnyen szerzek pénzt, megosztom háromszor, elküldöm minden ismerősömnek a Facebook okosságát és akkor számítok, arra, hogy jön az áldás. Ez okkultizmus, ez démonikus, ez ostobaság és aki ebben van, az kiállít saját magáról egy bizonyítványt, hogy nem érti Isten Igéjét! Nincs megértése az Igéből és nem tudja, hogy Istennek mi a szíve hozzáállása ezekhez a dolgokhoz. Lehet, hogy ez nagyon keményen hangzik, attól még így van. Ne legyünk ostobák!

Az Úr és a Szent Szellem egész évben azon munkálkodott tavaly is és ebben az évben is azon fog, hogy minél közelebb vonzzon minket Jézushoz. Az egyik elsődleges feladata, szolgálata a Szent Szellemnek, hogy Jézusra mutatva Őhöz közel vonzzon, hogy meglásd, hogy a teljesség Krisztusban van és minden emberi, mentális, fizikai, anyagi, szellemi, lelki szükségleted túláradóan, gazdagon megvan és beteljesedett Krisztusban, de nem hullik az öledbe! Ki kell keresni, ki kell bogozni ezt, mélyre kell ásni, mert nem a felszínen van. Kicsit hasonlít ahhoz, hogy itt vannak a jegyzeteim előttem, több papírlap van itt, de csak azt látom, ami a legfelső oldalon van. Ha el akarok jutni a negyedik, ötödik, hatodik oldalhoz, akkor mélyebbre kell ásni. El kell oda jutni. Ha nem változtatunk a 2026-os évben bizonyos dolgokon, igaz ez személyesen, egyénileg, családirag, közösségileg, akkor ugyanolyan lesz a 2026-os évünk, mint a 2025-ös volt. Igen, most egy halleluját és áment sem hallottam. „Hova akarsz te már megint változást, fiatal suttyó? – szinte hallom a gondolataidat. Ugye ez gondoltátok páran? „Hagyjál már engem békén, én már idős vagyok, ne akarjál már engem megváltoztatni!”

A mentális, az elmebeli, a gondolkodásbeli változás nem korfüggő. Tudom, hogy nehezebb, én tudom. De ha lehetetlen lenne, vagy nem ez lenne az Ő akarata, akkor azt mondta volna nekünk, hogy jó, éld az életedet negyvenéves korodig változással teljesen, aztán ott betonozódj be és onnantól mindhalálig azzal az egysíkú gondolkozással éld az életedet! A keresztény világban nagyon sok emberre igaz az, hogy a legnagyobb változást akkor érték el az életükben, amikor nyugdíjasok lettek. Elkezdtek másképpen gondolkozni, elkezdtek megnyílni. Nem mentek már az ellátás után. Nem azért csinálták minden nap a dolgaikat, hogy legyen valami bevételük, mert meg kell élni, hanem egy kicsit megnyugodtak és kitértek a világ és hoppá, sokkal több minden van még előttem, mint az a hatvan év, amit idáig leéltem, mert akkor el voltam foglalva egy-két dologgal. Huszon-

évesen az ember akar magának családot, aztán amikor család van, akkor házat akar, aztán autót, aztán jólétet akar, aztán gyereket akar, aztán a gyereknek lakást akar és az ember csinálja, csinálja, csinálja és ötvenhat éves koráig megvan a program. Aztán amikor már megpihenne, akkor vagy belefárad, vagy felismeri az Igében azt, hogy van lehetőség arra, hogy még előrébb lépjen.

Úgyhogy vagytok itt sokan fiatalok és sokan idősebbek – mindenkinek nagyon-nagyon örülünk. Szokták mondani, hogy a fiatalabbak rugalmasabbak, hajlékonyabbak, az idősebbek már nagyon meg vannak csontosodva, ők inkább eltörnek, nem hajlandóak változni. Én nem tudok és nem is akarok megváltoztatni senkit, hidd el! Felszólít erre azonban az Ige. Bizony! Úgyhogy bátorítalak, bátorítalak! Az Úr ezt akarja. Hiszem és ki merem ezt jelenteni! Viszolygok nagyon sokszor azoktól a kijelentésektől, amelyek úgy kezdődnek, hogy azt mondta az Úr. Nagyon óvatos vagyok ezekkel. Hiszek ebben a mondatban és hiszek abban, hogy az Úr tud mindannyiunk szívéhez szólni és mondhatjuk ezt a megfelelő helyen és időben, a megfelelő módon, de hogy mi Isten akarata, az az Igében ki van jelentve.

Az Úr akarata az, hogy ez az év jobb legyen, mint az előző. Úgyhogy nekiállhatunk ennek most. de az a helyzet, hogy ezt július elsején is mondhatjuk, hogy az előttünk lévő következő év a következő július 1-ig lehet jobb és lehet erőteljesebb. Az újévi fogadalmakkal azonban van valami kis probléma. Beszéltem erről nem olyan túl rég, az ősszel. Nem akarom ismételni, de az újévi fogadalmaknál van valami jobb. Az újévi szokások kialakítása sokkal-sokkal jobb. Amikor új szokásrendet alakítasz ki az életedben. Mert az életed nem abba az irányba fog változni és nem abba az irányba megy, hogy hozol egy döntést és akkor onnantól kezdve az életed száznyolcvan fokot fordul és a másik irányba haladsz.

Lehetséges, hogy az ember élete megváltozik akkor, amikor választ magának egy szakmát, amikor megházasodik, amikor gyermeke születik, amikor elköltözik a családi házból, amikor családot alapít, új munkahelyet vált. Ezek mind-mind változások az életünkben, de egy-egy döntés akkor hoz változást az életünkben, ha az a döntés hosszú távú elkötelezettséggel jár együtt és újra, és újra, és másnap, egy hét múlva, egy hónap múlva, fél év múlva még mindig az alapján élem az életemet, ahogy azt a döntést meghoztam. Ez a baj a január elseji fogadalmakkal – hogy nem eszem annyit januártól, odaszánom magam erre, odaszánom magam arra, ezt fogom csinálni, azt fogom csinálni – , hogy ez a lelkesedés és ez a tűz valahogy január közepére kikopik és hiába vetted meg a fitness bérletet januárra, februárra már nem váltod ki, mert addigra már elfogy az erőd és már nincs hozzá kedved. Nem vagyok a döntések és a fogadalmak ellen, de a szokások kialakítása az, ami irányítja az életünket, nem pedig egy-egy kósza gondolat, egy-egy kósza vágy, amit eldöntök, aztán utána hagyom, hogy menjen a levesbe. Az igazából sokat nem segít.

Gondolkoztam azon, hogy beszéljek-e erről vagy ne, de egy pár mondatban hadd említsem meg ennek a komolyságát. Lehet ezen viccelődni és lehet ezt általánosságban véve közhelyesnek gondolni. Egy év elején hasonló bátorító, reményteljes üzenetet lehet mondani minden évben, de az új év az nem csak arra lehetőség, hogy jó dolgok történjenek velünk, hanem az új év kezdete lehet ugyanazoknak a problémáknak és ugyanazon rossz szokásoknak az újra megélése is. Az új év lehetőséget ad arra, hogy ugyanúgy hozzuk meg a rossz döntéseinket, amiket meghoztunk az elmúlt évben. A 2026-os év nem automatikusan történik meg velünk pozitívan, hanem bele kell tegyünk magunkat és el kell gondolkodnunk és el kell elmélnünk azon, hogy mit akarok én ebben az évben.

Én magam az új év január elsejét, vagy január első hetét nem feltétlenül azzal a lelkülettel élem meg, mint ahogy a világ megéli azt, hogy most aztán mindent odaszánok és minden új, mert ebben élek, ebben élünk egész évben. Így van ez szeptemberben is és így van ez márciusban, meg júliusban is. Azonban van egy igevers, amit vonatkoztathatunk erre az évre is, amely fölállít előttünk egy fontossági sorrendet. Ami nem mondja azt, hogy ne lehetnének saját vágyaid, ne lehetnének saját elképzeléseid, ne lehetnének a saját életedben olyan dolgok, amelyeket te magad szeretnél és ne lehetne örömed abban, hogy van egy hobbid, vagy van egy kedvenc időtöltésed, de a fontossági sorrendben Jézus megadja a kulcsot mind a gyarapodáshoz, mind a jóléthez, mind a bőséghez, mindenhez.

Máté 6,33.

33. Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Mindezek, amire szükségetek van – étel, ital, ruházkodás, a szövegkörnyezetben itt erről olvasunk –, minden megadatik nektek ráadásként. Mindaz, amire vágyasz. Valaki ilyen ruhára vágyik, valaki ilyen cipőre, valaki olyan autóra, valaki erre, valaki arra, ez lehet különböző és jó, hogy különböző, mert nem vagyunk sablonosak, kockafejűek, de van valami, ami meg kell előzzé azt, hogy ez Őtöle megérkezzen hozzánk, hogy keressük először Őt és így év elején mit tehetne az ember, ha nem azt, hogy megéli ezt az Igét? Hogy megéli az év elején azt, hogy keresem Őt, hogy vajon Ő mit akar az én számomra?

Minden hónap elején, minden napnak az elején kereshetem Őt. Így az év elején is kereshetem Őt és imádkozhatok és a böjtölés segít nekünk abban, hogy a testünk legalább fájjon közben, hogy Rá tudjunk koncentrálni, hogy az indulataink, a testi énünk, az egónk a háttérben maradjon, főleg így ünnepek után. Nem véletlenül van böjt időszak. Szóval keressük először Őt és, ha az év elején keressük Őt, akkor Ő mindent megad nekünk az évben ráadásként! Ennyire egyszerű! Kell ezt tovább magyarázni? Kell-e tovább gondolkozni ezen?

Vannak a világban is emberek, nem feltétlenül istenhívők, akik okos emberek, akik a szokásokat tanulmányozzák és beszélnek kulcsfontosságú szokásokról. Olyan kulcsfontosságú, rutinszerű dolgokról, amelyek irányítják az emberek életét. Így van ez a világban is és a keresztényeknél is így van. Ne lepődj meg azon, hogy az elmúlt éveid és ez az éved is ilyen lesz, hogy az életviteled túlnyomó része, úgy nyolcvan-kilencven százaléka egy rutinszerű ismételt dolog lesz, amit csinálsz. Eddig is így volt. Eddig is aludtál hét, nyolc, kilenc órát egy nap. Eddig is ettél naponta kétszer, háromszor, ötször. Eddig is fölkelteél reggel, este meg lefeküdtél, kivéve az éjszakás műszakosok. Eddig is az volt, hogy elmentél dolgozni, időt töltöttél munkatársakkal, aztán hazamentél. Ez ebben az évben is így lesz.

Életünknek egy jelentős részét rutinszerűen, ugyanazt ismételve tesszük meg. Hetven-nyolcvan százalékat biztos. Így éljük az életünket. Jövünk vasárnap gyülekezetbe. Ez egy rutin? Igen, ez egy rutin. A rutin alatt nem feltétlenül a rossz dolgot értem, hogy sablonosan mindig ugyanazt csináljuk, hanem van egy szokás. Nem rossz szokás, nem rossz rutin az, hogy fölkelsz reggel és fogat mosol. Az sem rossz dolog, hogy este ugyanígy fekszel le, hogy fogat mosol vagy fürdesz előtte. Vagy van, aki reggel szeret zuhanyozni. Ez a szokása kinek-kinek hogyan alakult ki. De be kell építenünk ebbe a szokásrendbe azt keresztényként, hogy mindent, amit teszünk szokásszerűen, hogy lefekszünk, hogy felkelünk, hogy munkába megyünk, hogy gyermeket nevelünk, hogy étkezünk, mindeközben az Úrra nézzünk és Őt követjük mindenben.

Nem egy szuper szellemi, spirituális, földtől elrugaszkodó életről beszélek, hanem egy olyan józanságról, amelynek a központi eleme az, hogy az Úr Jézussal való kapcsolat és a Szent Szellem valószínű közössége és közelsége átítatja a mindennapokat. Minden napot, minden órát, minden percet. Őt hallgatom és Őt figyelem, nem a rádiót hallgatom. Nem mintha baj lenne bizonyos rádióadásokkal, nem mintha baj lenne azzal, hogy nézed a focit, vagy a vígjátékot a tévében időnként, de miközben a focit nézed, vagy a szerelmes filmet, vagy bármilyen nem erkölcssten filmet, akkor is az Úr ott jár az agyadban, a fejedben és kombinálsz valahogy – vajon ezzel az Úr szólni akar hozzám?

Nem tudom, hogy vagytok ti vele, de énhozzám az Úr nem egyszer szólt már olyan dolgokon keresztül, amiről nem gondoltam volna, hogy Ő abban benne van. Volt, hogy néztem egy háborús filmet. Volt, hogy néztem a második világháborúról egy filmet, aminek történelmi alapja van, de bizonyos értelemben voltak benne ilyen fiktív dolgok is és az Úr abból a filmből szólt hozzám. Azt mondta, hogy te is legyél olyan, mint az a katona ott. Te is viselkedj úgy! Ha ő képes arra nem hívőként, hitetlenként, akkor te is! Megérintett a bátorsága, megérintett az elkötelezettsége, az önfeláldozása. Az Úr bármin keresztül tud szólni hozzád, ha hagyod Neki. Nem mondom azt, hogy menj egy éjszakai klubba és az Úr szólni fog hozzád, mert Ő bármire képes. Nem erről beszélek. Vannak dolgok, amiktől távol kell magunkat tartanunk, de hajlamosak vagyunk az egész napunkat, az egész életünket ahhoz igazítani, amik a kora reggeli, vagy a napközbeni szokásaink. Mert pél-

dául, ha azt a döntést hozod, hogy reggel, amikor fölkel, mondjuk tornázol, vagy egy kicsit nyújtózol, vagy öt-tíz percet azzal töltesz az ágyadban, hogy megmozgatom a testedet, vagy éppen edzel, vagy szobabiciklizel, vagy úszni mész, vagy futni mész, vagy bármit csinálsz, ha ez a szokásod rendszeressé válik, az életed más területére is kihatással lesz. Elmondom még egyszer, jó? A szokásaid az életed más területére is kihatással lesznek. Például, vegyük ezt a testmozgást, mert látom, hogy annyira nagyon kívánjátok, hogy erről beszéljek. Bármit szeretnétek hallani, csak ezt ne! Attila bármiről beszélhetnél, de ezzel most mellélőtél! Ha mozogsz, az serkenti a vérkeringésedet, az emésztésedet, jobb lesz az étvágyad és az egész napodra kihatással van. Természetesen nem vagyok az ellen, sőt az mellett vagyok, hogy amikor fölkel reggel, ihatod a kávédat, de előtte, utána, közben szólítsd meg az Urat! Jelentsd ki a hitedet! Ezt megteheted akkor is, amikor lefekszel, vagy napközben az ebédszünetben is, de a reggeli ébredéskor is keresheted az Urat.

Ha van egy bibliaolvasási terved, az nagyon jó, ami segít neked abban, hogy aznapra éppen mit kellene olvasnod. Nem kötelezően, ez csak egy kis külső ráhatás arra, hogy ezt megtegyed. Ne tedd törvényszerűen, ne azért, mert muszáj, hanem belülről fakadóan meg tudod ezt tenni. Ha ez nem egy vallásos szokás, nem egy vallásos, unalmas rítus, hogy jaj essünk már túl rajta, legyen már ott egy pipa mellette, hogy „na jól van, megtettem a magam részét” módon tesszük ezt, hanem valóban engedjük, hogy az Ige szóljon hozzánk, akkor az kihatással van az egész napunkra. Ez lehet egy szokás, egy jó szokás az életünkben.

Lehet egy rossz szokás az, hogy amikor az ébresztőóra megszólal, akkor lenyomod és szundiztatod. Még öt perc, még öt perc. Senkihez nem szól ez most, ugye? Még tíz perc. Fogalmatok sincs, hogy miről beszélek, látom rajtatok. Még öt perc. Ez nem feltétlenül jó szokás, mert ez a halogatás képes arra, hogy meglopjon bennünket.

Van egy pár gondolatom erről, ami arról szól, hogy megyünk az úton előre, Jézusra figyelünk és a sátánnak egy célja van, hogy elterelje a figyelmünket erről. Én soha nem voltam az, aki a sátánt dicsérte volna, de bizonyos embereknek az életében ilyen munkát végez, mert sikeresen elérte, hogy levegyék a figyelmüket a keresztények Jézusról. Az okkult meg a transzcendens, ezotériás, hamis vallásokkal teli könyvesboltok is mind erről szólnak, meg ezek az ideológiák mind kivétel nélkül. Egy dolog van központi helyen náluk, levenni a figyelmet Jézusról és félreterelni. Ez az év egyik üzenete talán tényleg, hogy ez ne így legyen az életünkben! Megtehetünk bármit, hozhatunk akármilyen döntést, szabad erkölcsi lények vagyunk, így lettünk megteremtve. Isten terve, vágya, álma az volt, hogy olyan embereket teremtsen, akik szabad akarattal, szabad választásból olyan döntéseket hoznak, amit akarnak. Ebben benne van az mindannyiunk számára, hogy hozhatunk rossz döntéseket és Isten ezt tudta. Ádám és Éva meg is hozta azt a bizonyos rossz döntést, aminek az lett a következménye, hogy Isten önmagát áldozta fel, hogy helyreállítson bennünket.

Egy dologra szabadok vagyunk, hogy bármilyen döntést meghozhatunk. Van azonban valami, amire nem vagyunk szabadok, ez pedig a döntéseink következményeitől való szabadság! Bármit tehetünk, bármit csinálhatunk, bármilyen ostoba módon viselkedhetünk, szabadok vagyunk rá, de a következmény alól nem vagyunk felmentve. Beleteheti az ember a kezét a forrásban levő vízbe szabad akaratából. Hozhat egy ilyen döntést az ember, de a következmény alól, hogy ez fájni fog és, ha benne tartod a kezét, akkor a bőre felhólyagosodik és megfő, az alól nem vagyunk szabadok. Szabad döntése van az embernek arra, hogy vizes ruhában kiálljon a mínusz tíz fokba és ott töltsön el órákat. Szabadon megteheti ezt az ember, de a következmény alól nincs felmentésünk. Megteheti az ember azt, hogy megmártózik a jeges Dunában ilyenkor, január elsején, amint ezt sokan megtették, szabadság van erre. Akinek a teste erre felkészített, aki mentálisan, fizikailag erre felkészült, az tegye meg. Nagyon jót tesz a testnek, egy pozitív stresszhatás, ha felkészült vagy rá, de ha én tenném, akkor könnyen lehet, hogy tüdőgyulladással kórházba kerülnék. Az én testem erre nincs felkészítve. A következmény nem szabad választás kérdése.

A döntéseinknek következménye van és mi szeretünk szabadon dönteni és szeretjük, ha a következmény nem olyan, ahogy mi döntöttünk. A következményt nem akarjuk, csak a szabad döntés jogát akarjuk, de van az Igében sok kijelentés azzal kapcsolatban, hogy ha jól döntesz, akkor lesz-

nek jó eredményeid. Megfordítom a dolgot. Ha jó eredményt, ha jó következményt szeretnél, akkor kérdezd meg magadtól, hogy milyen döntést kell hoznom, hogy ez legyen a következménye? Milyen döntéseket kell hoznom ahhoz, hogy lefogyjak pár kilót? Milyen döntéseket kell hoznom és hogyan kell cselekednem ahhoz, hogy helyreálljon a kapcsolatom valakivel? Milyen döntéseket kell hoznom, hogy pénzügyileg ne olyan évem legyen, mint a tavalyi, hanem jobb? Ha ugyanolyan pénzügyileg felelőtlen, pénzszerzési életet élünk ebben az évben, mint tavaly, akkor ugyanolyan hiánnyal, vagy negatív pénzügyi szaldóval zárjuk az évet.

Hála Istennek, sokan elmondhatjuk, hogy ez ránk nem igaz, mert gyarapodtunk, évek óta ebben élünk, de vannak testvéreink, akik vágyakoznak arra és imádságot kérnek, hogy imádkozzunk azért, hogy jobb legyen az életük, hogy megváltozzon az anyagi helyzetük, hogy meggyógyuljon a testük, hogy helyreálljanak a kapcsolataik, úgy, hogy nem hajlandók a döntéseiket megváltoztatni, a szokásukat megváltoztatni. A mindennapi életüket megváltoztatni, amiben élnek egész évben. Akarnak egy jó következményt, de nem akarnak a szabad döntésből fakadóan akár belelépni abba, hogy megfeszítik magukat, lemondanak bizonyos dolgokról, előtérbe helyeznek bizonyos dolgokat és megváltoztatják a gondolkodásmódjukat. Akarják a jó következményt és kérik, hogy imádkozz értem és ezt mi megteesszük és az Úr is megteszi, de nem arra vagyunk elhívva, hogy kis csecsemőként éljük az életünket, vagy egy-két éves kisgyerek módjára éljük az életünket az Úrban, hanem arra, hogy felnövekedjünk és az Úr ténylegesen előttünk járjon, hogy tudjuk Őt követni jó döntések miatt.

Szabadon dönthetünk a lustaság mellett, a könnyebb út mellett, a megbocsátás, vagy éppen a neheztelés mellett, vagy a pénzünk tudatos felhasználása mellett. Választhatunk, de nem választhatjuk meg az eredményt. Sokszor van, hogy egy-egy jó, vagy rossz döntésnek következménye van, de általában, hosszútávon az életünk nem egy-egy rossz döntés miatt válik jóvá, vagy rosszra. Vannak ilyenek, de általában a sorozatos, szokásszerű, rendszeres, életvitel szerinti, napi, rutinszerű döntéseink azok, amelyek minket beirányoznak egy bizonyos életútra és ha tetszik, ha nem, meghatározzák a sorsunkat. A sorsunk így ebben az értelemben a mi kezünkben van, mert Isten odaadta nekünk. Szabad választással választhatjuk Őt, vagy választhatjuk azt, hogy járjuk a saját utunkat. Emlékszünk, „My way”, az én utam – énekelte ezt egy nagyon híres amerikai, nagyon jó hangú énekes. Milyen pokolból feljövő, embereket megvezető, ostoba dal volt ez! Majd én, majd én tudom, mit kell csinálnom. Majd én megcsinálom, én tudom, hogyan kell csinálni. Én majd eldöntöm, nekem ne mondja meg senki! Szabad választásom van!

És ez így van, de a mi szabad választásunk az legyen, hogy azt választjuk, amit Ő mond, mert mindenkinek ez lesz a jó, nekünk is, a mellettünk élőknek is, akikkel együtt vagyunk közösségben. Jobb ez, mint amit mi el tudunk képzelni, vagy gondolni. Van, amikor Isten ránk bízta a döntés jogát bizonyos dolgokban, de ez egy másik téma.

Tehát, ismétlem magam, egy pohár pezsgőtől senki nem lesz alkoholistá. Egy fekvőtámasztól, ha csinálsz egyet január elsején, mert elkezded, attól még nem válsz sportolóvá, főleg nem élsportolóvá. Attól, hogy egy próféciát elmondasz, mert a Szent Szellem rád száll és el tudod mondani, valami igei kinyilatkoztatásod van vagy lesz, attól még nem válsz prófétává. Egy Facebookra, vagy rendszeresen Facebookra kiírt bölcs idézettől, amit másoltál innen-onnan, még nem válsz lelki gondozóvá, vagy életvezetési tanácsadóvá, miközben úgy gondolják sokan, hogy igen. Semmi bajom ezekkel, mert nagyon jól tudnak minket inspirálni, sok mindenre jók ezek az okosságok, de egy dologra nem alkalmasak, hogy kialakítsanak bennünk egy jellemet és egy karaktert. Erre nem képesek, mert arra a rendszeres, tudatos, hosszútávú, állandó gondolkodásmód, beszéd, mentalitás, életvitel visz el minket. Tanácsot és bátorítást tudunk nyerni egy-egy ilyen mondattól, a rövid videóktól, amik most élnek a saját életüket, de a jellem, ami benned, bennünk van, az a szokásaink összessége és, ha a szokásaink összessége az, hogy napi három órát nézünk rövid videókat, amikbe ki van írva, hogy nem kellene ezt csinálni, akkor az a jellemünket megmutatja.

A jellem az, ami jellemez minket. A jellem az, ami állandóan velünk van. Megkérdezhetjük magunktól, hogy állandóan aggódó jellemünk van? Állandóan félős, nyugtalankodó, bizonytalankodó jellemünk van? Mert az, hogy egyszer-egyszer megkísért bennünket, hogy egyszer-egyszer szembe

jön velünk valami külső körülmény, ami megüt bennünket, ezt nem tudjuk kikerülni. Ez egy dolog, de ha állandóan benne élünk, akkor a jellemünké válik, mert az jellemez minket. Vagy állandóan passzívak vagyunk, vagy depressziósak vagyunk?

Úgy gondolom, hogy Isten akaratának ismerete alapvető egy keresztény ember magatartásában, a jellemében. Isten akaratának az ismerete alapvető a keresztény jellemben, a keresztény viselkedés kialakításában. Ez volt az első dolog, amit kívánt Pál apostol a kolossebeli gyülekezetnek, amikor imádkozott értük. A Kolosse levél első fejezetében, hogy Igét is olvassak, a 9–10. vers mondja ezt:

Kolosse 1,9–10.

9. Ezért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szününk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltesse az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és megértésben,

Alljunk meg itt egy pillanatra! Ezt ő keresztényeknek írja. Elég világos és elég egyértelmű az, hogy Isten akaratának ismerete nem egy egyszeri dolog, hogy ezt egyszer megismerem és onnantól kezdve mindent tudok. Hanem folyamatos, napi szintű, heti, havi szintű, éves szintű dolog, amit keresnünk kell, és meg kell ismernünk mind a személyes életünkre vonatkozóan, a családunkra vonatkozóan, közösségünkre, munkahelyre, hogy hol éljünk, vagy bármivel kapcsolatban. Minden szellemi bölcsességben és megértésben, és folytatja:

10. Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében;

Figyelj arra, amit most mondok! Itt a 10. vers egy következménye a 9. versnek. Tehát a 9. vers egy feltétel ahhoz, hogy méltón tudjunk járni Őbenne. Aki nem ismeri Isten akaratát, az nem képes arra, hogy járjon méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén. Pedig erre vagyunk elhívva – ismétlem –, hogy járjunk méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében. Növekedvén az Isten megismerésében. Az Isten megismerésében való növekedés annyira fontos dolog, hogy Pál apostol az élete végén ezért imádkozott. A Filippi levélben lehet olvasni, hogy még inkább ismerjem azt, hogy ki vagyok és mi vagyok én Őbenne, hogy ne a saját igazságom legyen meg, hanem legyen meg az igazságom az Őbenne való hit által, hogy minél közelebb, minél jobban megismerjem – mondja ezt Pál apostol egy leírhatatlan, gazdag, bőséges, gyümölcsöző élet, a szolgálat vége felé. Ez az egy vágyam van, mint ahogy Dávid imádkozta a zsoltárban, hogy lakhassam az Úr házában, hogy közel lehessen hozzá, hogy megismerhessem Őt, hogy legalább a küszöbön lehessenek, mintsem a világban bárhol, így mondta ezt.

Persze mi nem a küszöbön akarunk élni, hanem bent, teljesen közel, szoros ölelésben. Ez volt Pál szíve vágya. Ha lehet vágyad és kívánságod, ha lehet újévi fogadalmad, vagy újévi célkitűzésed, akkor ez lehet, hogy jobban megismerd Őt. Még jobban megismerni Őt! Amikor egy év múlva, 2027-ben január elején itt leszünk majd egy újévi alkalmon, visszatekintve a 2026-os évre, akkor mondjuk el azt, hogy igen, jobban ismerem már az Urat, mint tavaly ilyenkor! Szeretném azt mondani, hogy mindannyian jobban ismerjük most az Urat, mint egy évvel korábban. Mindannyian! Az emberek semmiképpen nem tudják betölteni Isten akaratát, ha nem tudják, hogy mi az. Ez a kiindulópont mindannyiunk életében, hogy megismerjük azt.

De akkor beszéljünk erről! Hogyan lehet megismerni Isten akaratát? Nagyon mély a téma, pár gondolat. Úgy gondolom, hogy az elsődleges dolog, amit tehetünk, az, hogy vágyakozunk utána és keressük.

Jeremiás 29,13.

13. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.

Itt szeretném a hangsúlyt oda helyezni, hogy teljes szívetekből kerestek engem. Ezen van a hangsúly. Sokan nem kapják ezt meg, hogy megismerjék, mi Isten akarata, mert ez hiányzik, de azt gondolom, sőt hiszem, hogy senki nem csalódik az Úrban, aki keresi Őt.

A következő pont, hogyan lehet megismerni Isten akaratát? A Szent Szellem által lehet egyedül, mert Ő a bölcsesség forrása. Ő tudja kijelenteni nekünk az Atyát. Írja a korinthusi levél, nem ol-

vasom fel, gyönyörűen meg van fogalmazva, hogy Ő vizsgálja Isten mélységeit is. Egyik elsődleges feladata és szolgálata, hogy Őt megjelentse nekünk, hogy kijelentse Őt nekünk. Kijelentse Isten akaratát nekünk. Ez egy függőségi állapotba hoz bennünket, vagy legalábbis abba kellene kerülnünk.

Következő pont, hogyan lehet megismerni Isten akaratát? Az Ő Igéje által, az Ő beszéde által, a Biblia által. Ha betelsz az Igével, akkor betelsz az Ő akaratával. Ennyire egyszerű! Ha betelsz Isten Igéjével, akkor betelsz az Ő akaratával, mert az Igéje egyenlő az Ő akaratával. Ha nem ismerjük az Igét, akkor nem ismerjük Isten akaratát. Isten akaratának megismerése nem egy egyszeri tapasztalat. Nem egy egyszeri dolog, mint az újjászületés. Újjászületni egyszer lehet. Nem lehet kétszer, nem lehet ötször. Betöltekezni a Szent Szellemmel azonban nagyon sokszor lehet.

Nem tudom, hogy vagytok vele, de az, hogy az Úrra támaszkodunk ebben az évben, hogy az Úrra kell támaszkodnunk ebben az évben, ez mindennél fontosabb és mindennél előrébb való. Senki sem olyan erős, mint aki az Úrban bíz. Nincs ember, aki olyan erős lenne, mint az az ember, aki az Úrban bíz. Ámen! Majd talán folytatjuk innen valahogy, legközelebb, legyen ennyi elég egyelőre nektek. Dicsőség az Úrnak! Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, odaszánjuk az életünket Neked újra. Ezt megtettük már, de az odaszánás az életünkben most megújul és felfrissül Előtted, mert tudjuk azt, hogy Rád van szükségünk, tudjuk azt, hogy Te tudod megelégtetni az életünket és tudjuk az Igéből azt, hogy az a Te akaratod, hogy Téged kövessünk. Követünk Téged, Úr Jézus, azért imádkozunk, hogy betöltsünk a Te Igéd ismeretével, hogy megismerjük az Atyánk akaratát és, hogy a Szent Szellemmel mélyebb közösségbe kerüljünk ebben az évben. Döntést hozunk, hogy szokásunkká tesszük azt, hogy keressük a Te arcodat, keressük a Te igazságodat. Keressük első helyen azt, amit Te akarsz velünk közölni. Megnyugodunk abban a békességben és tudatban, hogy Te mindent, amire szükségünk van, megadsz nekünk. Köszönjük ezt az előtti álló évet a kihívásaival és akár a nehézségeivel együtt is, mert tudjuk azt, hogy Te velünk leszel, Te megsegítesz bennünket és minden akadályt győztesen fogunk venni.

Semmilyen olyan jellegű probléma nem jön az életünkbe, amely nagyobb lenne, mint Te, mert Jézus, a Te nevedben olyan erő és olyan hatalom van, amely felette áll minden nehézségnek, minden problémának. Ez a név a miénk, ebben a névben van hatalmunk, ebben a névben van erőnk és most megalázzuk magunkat Előtted, hogy a Te kegyelmed megnyugodjon rajtunk, hogy nem a mi erőnkől, nem a mi odaszántságunkból, nem a mi tökéletességünkől lesznek jó dolgaink ebben az évben, hanem a Te kegyelmedből. Mert a test gyakorlásának kevés haszna van és oly sokszor szembesültünk azzal, hogy mi akartunk dolgokat elérni, mi akartunk megcselekedni dolgokat, mi akartuk megváltoztatni a dolgokat és nem ment. Mert azt mondod az Igében, hogy a testben nincsen semmi jó.

Ezért odaajánljuk, odaszánjuk magunkat, az életünket, az akaratunkat, a szívünket és a Te kegyelmességed Igéjét szóljuk az életünk felett, hogy azért megyünk előre és azért lesz gyarapodásunk és azért nevezhetjük magunkat áldottnak és sikeresnek, mert a Te jóvoltodból van erre lehetőségünk. A Te kegyelmedből van erre lehetőségünk, mert megalázzuk magunkat előtted, kijelentve, hogy mi képtelenek vagyunk egyedül elérni azt, amire Te elhívtál bennünket. Azt a célt, amire Te hívtál el bennünket ebben az évben egyénileg, családirag, vagy pénzügyi, munkahelyi, közösségi, gyülekezeti, szolgálati területeken, ezeket a Te kegyelmedből fogjuk elérni, Jézus hatalmas nevében. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

